

הרב שמחה הכהן קוק

הרב הראשי ואב"ד

רחובות

כ"ה, כ"ד חשוון תשע"א

דברי יקר !

רבינו הגדול הרמב"ם ז"ל כתב בריש סדר קדשים "דבאשר דיני הקרבנות יש להם הסתעפות הרבה, ובעונותינו שרבו, חדלו פרוזן בישראל ובאורך חורבן בית מקדשינו ותפארתנו, כבר שנשכחו כמת מלב, זה עידן ועידנים מעסק עבודת הקודש, עד שאפילו הלומדים הלנים בצללי תוה"ק אינם בקיאים יפה בענינים אלה" לזאת כותב בעל ה"תוס' יו"ט", קם הרמב"ם, גבור נאזר בגבורה, כלביא יקום וכארי יתגשא ועמד לימין אבינו אדם, ויקם משה וישיען" – וממשיך בעל התוס' יו"ט – "אבל אנחנו הננסין העומדים על שפת הים הגדול הזה, וים הולך וסוער".

ועתה, בואו ונחייק טובה וברכה להאי גברא רבה **הרה"ג אהרן שוב שליט"א** אשר הרהיב עוז בפשנו, עם תחילת לימוד סדר "קדשים" בלימוד ה"דף היומי" ברחבי תבל, לקרבה אל המלאכה ולהלך בעקבות גדולים, ולקרב את כל עבודות הקרבנות לאדם המקריב, ולא דוקא למקריב הקרבן בפועל, אלא כאשר תורנו חז"ל "על העוסק בתורת חטאת, כאילו הקריב חטאת" (מנחות ק"י), והגהה ה"נפש החיים" (שער ב' פ"ט) בהג"ה מביא בשם הוזה"ק שפעולת הקרבנות מגיעה עד למדרגה העליונה ביותר הקיימת בקומת הבריאה.

ומעלה זו אינה שייכת, אלא, כאשר כלל ישראל התקיימו באה"ק בכל שלימותם וקדושתם, העיר בניה על תילה ומחיצות קדושתה – חומות עיקול"ת מעטרות אותה לאכילת שלמים וכל הקדשים קלים, וכן נטע רבעי ומעשר שני, והמקדש בני על מכונו.

מחברנו הנעלה, נטל על עצמו סדר קדשים דוקא להוסיף תשובות לשאלות רבות הנשאלות גם בין חובשי בית המדרש, ומבקשים לקרב בינתם אל עבודת ה', אשר כשמה כן היא "קרבן", כלשון רבינו הרמב"ן "דהיינו קרבן קירוב גדול להקב"ה ע"י הקרבת קרבנות הנהוגות גם בזמן שאין עבודת הקרבנות מתקיימת בפועל".

ועד כמה חשובות התורה והקרבנות, נראה כברית בין הבתרים, בו נאמר "והגה אימה חשכה גדולה נפלת עליי, ר' אליעזר בן עזריה אומר לא נבראו מלכויות אלו אלא לגיהנם שנא' והנה תנור אש וכו', כך הראה לו הקב"ה לאברהם שעבוד מלכויות וגיהנם, והראה לו תורה וקרבנות, אמר לו, כל זמן שישראל עוסקין בתורה וקרבנות יהיו ניצולין מן השנים האלו **שעבוד מלכויות בגיהנם**".

ההסבר לכך למדנו מאברהם אבינו עד סוף כל הדורות, לדעת כי גם חטא המגיע עד כסא הכבוד, הרי למדנו ה"נפש החיים" בשם הוזה"ק "שגדלותן של הקרבנות מגיע עד גבוהים גבוהים שאין למעלה מהם" !.